

HECE TAŞLARI

30

aylık şiir dergisi

On5ağustos2017

elektronik haberleşme adresi

hecetaslaridergisi@gmail.com

BU SAYIDA

İlhami BULUT/ Nazım PAYAM / Bestami YAZGAN / Talat ÜLKER / Ahmet Doğan İLBAY / Ahmet DOĞRU / Ali Kemal MUTLU / Köksal CENGİZ / Rabiba BARIŞ / Gülnar SEMA / Salih ÖZEL / Dr.Halil ATILGAN / Muhammet Emin TÜRKYILMAZ / Prof.Dr. Saim SAKAOĞLU / A.Muhlis ÖZHECE / Cevat AKKANAT / Yaşar ÖZDEN / Sabahattin KARADAŞ / Tayyib ATMACA / Ahmet URFALI

HER YERDE YANGIN VAR

Her yerde yangın var yangın var oğlum, bu ateş bize de sıçrayabilir, önce gönlümüzün çatısı yanar, sonra aklımızın ucu tutuşur, avcumuzu açsak gökler sağılmaz, sesimizi salsak asuman yutar, gözümüze inen kara bulutlar, bizden bize şimşek çakar durmadan, ötelere boynu bükük bakarız, gördüğümüz görüntüden ürkeriz, ama yüreğimiz tir tir titremez, çektiğimiz efkar kâr kalır bize.

Her yerde zulüm var ölüm var oğlum, kağıt basar insan alır yahudi, türkistan'da, afrika'da, açe'de, insanın insana ettiklerini, anlatamam sana kelimelerle, küfür tek millettir not al kenara, ne karunlar gördü yalancı dünya, elbet zulmedenler zillate uğrar, sabırla beslenen mazlumun ahı, gün gelir göklerde bir ordu olur, ya *Allah bismillah Ahlahu ekber*, nidasıyla başlar zafer şöleni.

Her yerde aç göz var tok göz var oğlum, bul karayı al parayı diyen var, devletin malına pusuya yatan, müslüman kılıklı haramiler var, merhametin avlusundan geçmezler, kapatırlar deniz sahillerini, onlar avlar gül yanaklı kızları, onlar yaşar çok yıldızlı yerlerde, fakir fukaradan haberi olmaz, kendine değmeyen yılandan korkmaz, beş vakit avcunu göğe açarlar, konmaz yüreğine rahmet kuşları.

Her yerde insan var adam yok oğlum, başımıza buzlar yağdı temmuzda, altımızda toprak güm güm patlıyor, ha kaynadı kaynayacak denizler, bir nesli tarumar etti alçaklar, bizden kalan külde bir medeniyet, meydana getirmek size düşecek, ikibin onyediy bir ağustosta, gönlümden dilime bunlar döküldü, sen benim yaşıma ulaştığında, birbirinden ayrılacak kemiğim, sancağı göndere sen çekeceksin.

Tayyib ATMACA

HÜTHÜT ÇIĞLIĞI

İlhami BULUT

Bulutlarla buluştum sakilere minnet yok
Söz takati yetmez ki bu sırrı anlatmaya
Ahd ü peyman eyledik aşktan özge ziynet yok
Ne gelin ne de damat gerekmez bu sevdaya.

Bir hüthüt çığlığıdır, dudağımı kanatır
Zarfsız bir mektup aldım yaktı beni ilk satır
Mülhem bir soru düştü halen aklen malülüm
Gönülden dökülen yaş buharlaşır semaya
Tohumlar diken dolmuş gönlümde açsın gülüm
Ben bu aşktan korkarım muhtaç etme Leyla'ya.

Yola revan olmuştur bizim topal karınca
Göze aldı bu yolu Süleyman'a çatacak.
Menzil toprak altında muradını alınca
Mermerden beşiklerde haşereleler yatacak.

Işıktan bir çiçek aç, göğsüne çok yakışır
Kitabımı al da gel beni, aşkla tanıştır.
Alev alsın dudağım, ilk sayfa ilk harfinde
Bende mecal kalmadı göğsümde dönsün çarkı.
Yalnız geldim dünyaya, bu yalnızlık gönlümde
Figan sarmış dilimi bülbülde yoktur farkı.

Şah damarımdan yakın ilân-ı aşk eyledin
Hüzünler şaha kalktı sen hâlâ görünmedin.
Hangi sırrın bekçisi goncayı saran yaprak
Bülbülü boşa yordun bana aman vermedin.

Bengisuya banmışım, mısralar nemli nemli
Bu ıslak şiirlerin kalbinde uçuyorsun;
Beraberlik kavliyle mutlaka bekle beni.

Bazı ayrılıklar var şair eyler insanı
Dilimi kesseler de ben kesmem bu figanı.

ŞİİR VE GELENEK ÜZERİNE KONUŞMALAR/dört

Nazım PAYAM

Konuşturan: **Tayyib Atmaca**

Önünüzde tarihi bir kapı var ve siz bu kapıyı elinizde avuç alanınızı aşan bir usta elinde düğülmüş bir açar ile sözün kapısını açtığınızda gelenek ve şiir üzerine döşediğiniz, ruh ve gönül işçiliği ile süslediğiniz şiir otağı nasıl meydana geldi?

Yılların birikimiyle. Ancak bu birikimin ilk sütunları heves, çevre etkisi, çevreyi etkileme, kendinizi keşfetme, esriklik ve yetidir. Şiir, şiir otağınızı kendiliğinden böyle kurduruyor. Bir de bakıyorsunuz ki bütün benliğinizle otağ içerisindeyiz.

Yanınıza genç bir şair adayı geldi, elinde üç beş tane şiiri var ve günümüz şairlerinin parmak izlerini taşıyan ya da taşımayan şiir eskizlerini size sunarak “ağabey bu şiirlerimi bir bakar mısınız, benden şair olur mu?” dedi. Bu şair adayının yol hazırlığı gönül çantasında neler olmalı?

Sabrı, uğraşı, samimiyeti olmalı; bu da yetmez doğuştan şairlik yetisi bulunmalı. Ve unvan almak için değil, şair olmak için çırpındığını hissetmeli, ettirmeli. Zaten bunlar bir iki seans sonrası belli olur. O zaman payımıza düşen neyse; ama dergimizde kendilerine yeni sayfa açarak ama eksikleri işaret ederek gereğini yaparız. Ötesi kendisine kalmış.

Evet, herkesin kendisini dışa vurduracak bir yetisi vardır, herkes mutlaka bir yerlerde görünmeyi arzular. Fakat olmayı/bulunmayı sağlayan asıl unsur yetiyle arzusunun izdivacıdır. Arzusuz, yetisiz bir anlık iştahın izdivacına hizmet, kardan adam yapmaya benzer. O da güneşi görünce erir.

Gelenekle gelecek arasında kurulan köprüden elimizi kolumuzu sallayarak geçebilir miyiz? Bu köprüden geçebilmek için hangi çığırardan geçmemiz gerekir?

Geçebilirsin lakin sana ait olmayan başka diyarlara gider, başka kişiliğe bürünür, değersizleşirsin. Henüz ne aradığını bilmeyen tedirgin sıkıntılı bir okur kitlesi edinmen de mümkün. Fakat bu, geriye boşlarla boşuna vakit geçirmekten başka bir şey bırakmaz. Ama köprüden geçmeni sağlayan mecburiyetin varsa donanımın da menzilin de olacaktır. Elbette bunlar da yetmeyebilir. O zaman evvelkilerin heybesine koyduklarını bilmek, güzergâhlarını sınamak, tecrübelerinden yararlanmak zorundasın. Lakinsiz, fakatsız sanat, belli evrelerden geçirtmeden olgunlaştırılmaz sanatçıyı.

Günümüzde geleneksel şiirin memelerinden emmeden modern şiir yazılabilir mi?

Eskiye bilmeden yeniyi üretemezsin. Seçeneksiz yeniyi üretmeye kalkmak, sanata ve topluma bir dayatmadır. Tahammül dediğimiz şey, dayatmadan nefret eder, dayatılan her neyse onunla inatlaşır. Edebiyatçı okura huzuru, huzursuzluğu hissettirdiğiyle vermeli. Bunun da bir dayanağı olur. Ucu açık zıtlaşmayla kendimizi yormanın gereği yok. Artık herkes, geliştiren, değiştiren yeninin, gelenek üzerinden inşa edildiğini biliyor.

Divan ve halk şiirini tanımadan günümüz”modern şiiri”ni yazarken karşılaştığımız engelleri nasıl aşmalıyız?

Üslubunuzla aşarsınız.

Sözlü bir medeniyetin köşe taşlarını oluşturan şiir nasıl oldu da gönül ve ruh ikliminden uzaklaşarak içi boş kelime yığınlarıyla dolu sadece manası yazanın karnında saklı “şiir” şekline dönüştü?

Öncelikle şunu belirtmeliyiz: Bizi meşgul eden şiir, hakiki şiirdir. Göndermeleri tarih imgeleriyle, kişisel anılar bilinciyle bezelidir. Bezekli, hakiki şiirin de perdeli olması normaldir. Çok zaman onun asıl manasını şairi dahi bilmez. Hem şiir yazmak kadar şiir okumak da bir yeti ister. Bundandır ki gerçek okur seçicidir. Birikiminin ihtiyacıyla bakar şiire.

“Manası yazanın karnında saklı “şiiir”e gelince: Şiiir bir anlık fışkırma, bir anlık esriklik hâlidir.

Esriklik hâli geçince bazen testi, sandık, şamdan, bazen renkler bazen de sesler yerini beğendirmeyebilir size. Bu ilk anın düzenindeki yetersizliği, eksikliği fark etmek şairine düşüyor. Kuşkusuz dağınıklık da bir tercihtir. Ancak dağınık şiirin de çağına bir şeyler söylemesi bir şeyler sezdirmesi gerekiyor. Hep-ten aymazlık olmaz. Eğer şairseniz sizden zuhur edeni öyle bırakamazsınız; bırakırsanız, otağınıza ışık sızmaz. Kapıyı, pencereyi ahenksiz sesler çıkaran kelime yığınıyla doldurur, karanlığın hercümercinde boğulur gidersiniz.

Velhasıl sanat, adanmışlık istiyor, uğraş istiyor.

Şiiir bize neyi anlatır?

İnsan hâllerini.

Şiiirde usta çıırak ilişkisi var mıdır?

Vardır.

Şair kendi üslubunu nasıl oluşturur?

Değerlerin ve diğerlerinin ayırımına vararak.

Gelenekten habersiz geleceğe şiiri nasıl taşıırız?

Taşıyamazsın.

Modern şiir ya da günümüz şiiri deyince neyi anlıyoruz?

Bana hitap edeni, bana kendisini sevdireni, beni ardından sürükleyeni.

Edebiyat dergilerinde şiir “başrol oyuncusu” olarak önyazıdan hemen sonra “cam kenarı”nda yer almasına rağmen neden şiir kitapları basılmıyor, basılsa da satmıyor. Şiiir dergilerin ya da okurun “dolgu malzemesi”mi oldu?

Hayır! Şiiir, dergilerin dolgu malzemesi değil, bilakis hâlâ güvencesi, hâlâ geçerli aktörü. Edebiyat dergisi şairsiz, şiirsiz olur mu? Şair, edebiyat dergisinin atardamarı... Bizde edebiyata eğilim şiirle başlar, ilk adım şiirle atılır. Basılan şiir kitapların satılmayışına gelince; böyle bir geleneğimiz yok. Genel için söylüyorum; biz şiiri ya dergilerde okuruz ya da birilerinden dinleriz. Hoşlandığımız bu. Özelde ise şiir kitabına para veren bin kişiyi geçmez. Onlar da bir kısım öğrenci, akademisi ve şairler.

Şiiir kitaplarının da hikâye, deneme ve roman kitapları gibi çok okunması için özellikle Milli Eğitim Bakanlığının öncülüğünde edebiyat öğretmenlerinin öğrencilerine şiir ezberletmeleri ve şiir kitapları önermeleri şiiri ve şiir kitaplarına açılan kapıyı aralar mı?

Aralar, ama merak ettiğim şu? Acaba edebiyat öğretmenleri edebî eser okuyor mu? Sanmıyorum. Okumayı sevmeyen ve hâlâ beş şıktan hangisinin doğru olduğunu düşünen bir kitle böylesi bir projeyi yürütemez.

Osmanlı Padişahlarının kahir ekseriyeti şiir ya da bir güzel sanatla ilgilendiğinden bir ince ruha sahiptiler. Bundan dolayı içinde yaşamış olduğumuz yüzyıldan önce yaşamış şairler şiirleriyle hâlâ yaşamaya devam ediyorlar. Bu hususta gerek devleti yönetenler gerekse şehir eminlerine reçete olacak düşünceleriniz nelerdir?

İzzetpaşa Vakfının himayeleriyle Bizim Külliye Dergisini çıkarıyoruz. 18 yıl oldu. Bu 18 yıl zarfında Valimiz Sayın Kadir Koçdemir’in dışında yöneticilerden kimse kapımızı çalmadı. Milletvekillerimiz, Belediye Başkanlarımız ise belki adımızı bilebilir, ama şu ankiler de dâhil yerimizi, hanemizi bilmezler. Öyle bir tasa da yok. Sanata, edebiyata mesafeli, senin atmosferini paylaşma gereği duymayan şehir eminlerine reçete sunmak, onlardan bir derman ummak kişilik kaybından başka ne getirir.

Ha! Sanat / edebiyat dalkavukluk için yapılıyorsa varıp kapılarını çalalım, eşiklerini aşındıralım...

YEPYENİ DESTANLAR YAZMA VAKTİDİR

Bestami YAZGAN

Hakk'ın dergâhında bir olmak için
Mazlum insanlığa ser olmak için
Hazreti Resûl'e yâr olmak için
Düşman oyununu bozma vaktidir
Yepyeni destanlar yazma vaktidir!

Batılın tuzağı, bendi yıkılsın
Şu burçlara hak bayrağı dikilsin
Yürekler tutuşsun, yumruk sıkılsın
Nifak yılanını ezme vaktidir
Yepyeni destanlar yazma vaktidir!

Zulüm kafesinde bülbüller esir
İslam diyarında has güller esir
Ellerde pranga, gönüller esir
Küfrün mezarını kazma vaktidir
Yepyeni destanlar yazma vaktidir.

Bu dostluğu Hak nazardan saklasın
Hilal düşmanının ödü patlasın
Dostlar bayram etsin, eller çatlasın
El ele, kol kola gezme vaktidir
Yepyeni destanlar yazma vaktidir!

Has yürekler aynı safta derilsin
Muhabbetin gül otağı kurulsun
Tüm cihana İslam mührü vurulsun
Şanlı haritalar çizme vaktidir
Yepyeni destanlar yazma vaktidir!

MİM

Talat ÜLKER

Derviş sesli bülbüllerle her sabah
Dem çektim de yâre yaranamadım.
Hüzünler gönlümü eyledi dergâh
Gam çektim de yâre yaranamadım.

Yola güller saçtım gel siteminden
Islak düşler çaldım yar melteminden
Gönül yarasına aşk şebneminden
Em çektim de yâre yaranamadım.

Gün oldu yükseldim göğün katına
Gün oldu gömüldüm arzın altına
Sabrın ipi ile hayal atına
Gem çektim de yâre yaranamadım.

Yarına kızmadım, küsmedim düne
Yar diye başladım doğan her güne
Işıktan kalemlerle siyah zülfüne
Sim çektim de yâre yaranamadım.

Can yollara rehin, yıllara hibe
Delindi yağız yer, çöktü gök kubbe
Akıl göçük duvar, gönül harabe
Nem çektim de yâre yaranamadım.

Bir yârin peşinde kırk yılı aşkın
Bir dem esrik gezdim bir dem de şaşkın
Açtım kitabını okudum aşkın
Mim çektim de yâre yaranamadım.

“ÖMÜRLÜK YARA”

Ahmet Doğan İLBEY

“Ömürlük Yara” nam şiir kitabını gecenin iki vakti arasında, kitabın şairiyle olan hâtıralarımın zihnimde canlanmasıyla ve hüznle demlenen çay eşliğinde okudum. Ama nasıl okudum?

Şiirsever bir okuyucu veya şiir tahlil egosuna tutulmuş ağyar biri gibi okumadım. Kitaptaki şiirlerin şairin gönlünde nasıl demlendiğine, her bir şiirin şairin yüreğinin üstünden nasıl geçtiğine ve diline nasıl düştüğüne bazen aynel yakın, bazen ilmeli yakın şahitlik etmiş bir hüznükâr dostu olarak okudum ve gönlümün turnalarıyla ona haber saldım:

Ey şair-i âzam'ım!

“Ömürlük Yara” yı kimler için yazdın?

Kimlerin yarasının şiirini yazıyor bu kitap?

A'raf'ta kalanların mı?

Yolda olanların mı?

Yaralarını ulvî hüznlerle çoğaltan Bir Hüzünkâr'ın mı?

Kimdir bu kitap?

Bir toplumun, bir ferden yarası mı?

Acınız mı, hüznünüz mü?

Uzak Batı gurbetlerinde dost firakından yanıp tutuşan yüreğinizdeki yaraların şiirleri mi?

“Ömürlük Yara” nın şairi, turnanın kanadına gönlünden damıttığı şu kelimeleri bağlayıp yollamış tez elden:

“...Ruh-ı eş'arımın mahzun cüzü. Yaranın ömürlük oluşu, âcizin ve dahi insan olmaklığın dünyadaki hâlidir. Evet yolda olanların ve dahi yoldaşların yarasıdır. Yaranın elbette uzak ve/veya yakın “Batı” bağı var; idraklarımız Doğu âcizliklerimiz Batıdır nitekim. Her demin her saatin ve bütünlük zamanî taksimatların içinde hürmet ve muhabbet olsun.”

“Ömürlük Yara” nın Hâl Tercümesi

Kitap, (İz Yayıncılık, İst. 2017) Balıkesir Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı öğretim üyesi, asıl vasfı şair olan Prof. Dr. Mehmet Narlı'nın 4. şiir kitabıdır. “Çiçekler Satılmasın”, “Ruhumun Evvel Yazıları”, “Dil Kapısı” yayımlanmış diğer şiir kitaplarıdır. “Orhan Kemal'in Romanları Üzerine Bir İnceleme”, “Şiir ve Mekân” (İnceleme), “Roman Sevdaları” (inceleme), “Roman Ne Anlatır” (inceleme), “Cumhuriyet Dönemi Türk Şiiri” (inceleme), “Edebiyat ve Delilik”, (inceleme), “Şiir Burcu”, “Öykü Burcu” “Çağdaş Tür Romanı” (inceleme- müşterek çalışma), “Şiir Çözümlemeleri” şairin akademik çalışmalarının ürünü olan kitaplarından bazılarıdır.

“Ömürlük Yara” da şairin yeni şiirlerinin yanında “Dil Kapısı” kitabından bazı şiirler de yer almakta... Şair kalbinin bir bildiği vardır herhalde. Kanaatimce kitaptaki şiirlerin mânâ temposunu ve miligramını artırmak ve böylece okuyucuların “bu şiirlerin anlam dünyası böyle bitmemesi gerek” demesine meydan vermemek için ilâve edilmiş olabilir.

Velhâsıl, şiir de hâlâ gönle şifa vardır, diyenlere kitaptan tadımlık birkaç şiir takdim etmek istiyorum:

“Ömürlük Yara”

“usta ve yenik olmaktansa / acemi bırak tanrım / yüziim olsun / hiç olmazsa”

“Müncer”

“iki zamanı var dilimin / biri senin biri sana / yerdesin mademki sevgilinin yerindesin / benzemese de olur kaşın musanın kılıcına / misal seni benden çıkarsalar / ne kalır ki asacak zamanın sarkacına (...) iki gözü var başımın / biri seni görür diğeri bakar sana / sen bana sen diyorsun ben de bana sen diyorum...”

“Ara”

“düğme ile ilik arası / ev ile dünya arası / baş ile ayak arası / çekilir mesafe midir / memeyle bebek arası bilen varsa anne olsun / arzuyla dünya arası / yola düşen ne olsun...”

“Dil”

“Çölde uyumak diyeyim sen dilde uyanmak de / anla ki niçin bütün yenilmişler dile sarılır” (Not: şair, kanaatimce bu mısralarda fakire zarf atmış ve doğru söylemiş; yenilmiş biri olarak dile sarıldığım doğrudur.

“Hay /at”

“nasıl uyanmaksa / suyun kendini yıkması diyelim / kırılması camın / düşmesi tabağın yere/ mağaraya güneşin vurması / kalemin yırtması kâğıdı / kemiğin çıkardığı ses büyürken / korkunun yüze çarpması diyelim”

“İntizar”

“o sesle gel / soruyla değil”

“Şehir”

“neyi olmalı şehrin / denizi değil dağı ovayı geç / olursa ortasından geçen / nehri olmalı bir de/ hatıra saklayan vefası”

“Dedimdedi”

“dedim: niçin başım eğik dilim pelte / dedi: kafası karışık olanın dili dolaşık olur/ dedim: yoloğlu hangisidir eloğlu hangi / dedi: birinin midesi büyür diğerrinin kalbi”

DÜŞ YOLLARI

Ahmet DOĞRU

II. - *yolcuya kısmet -*

*“Nice çekeceksin deniz gamını
Kurumuş dudağın balıklar gibi
Sevgili denizi sayıklar hâlâ”*

Düşün düşürdüğü yollar sızılı
Menzile varmadan durulmaz gönül
Ne “otel kapısı” ne de “istasyon”
Yok, seyyahlar için yolun taşrası
Akşamı sabahı aynı göze tut
Aynı adımlarla sav durakları
Ne dön geri bakın ne ufuklara
Muhafız alayı değil bakışın
Ne de akın için öncü birliği
Hayal kur yıldızlı göklere yakın.

Poyrazın kaydı var akşamüstüne
Peşini toplayan tuhaf esinti
Ne yana yönelsen bir yel önünde
Ne yana koştursan bulutlar kara
Yağmurlar gökleri benzetir neye
Boş gözlerle bakmak kimlere çare
Sorduğun sualler asılı dalda
İyice karışmış sisli bakışın
Sağanağa döner ağlasan yolda.

Seyyahsın duanda ılık bir hava
Yolları kısmalı birazcık daha
Birazcık hüzünden zaman çalmalı
Göğü çevirince kuru yapraklar
Sarılık sağmalı mühründen güzün
Bir dirhem ışıkla yıldız olmalı
Yollarını ufka bağlayan gözün.

Bir yol haritası açlık susuzluk
Ne zaman iştahla zil çalsa vaktin
Pusulaya döner gözbebeklerin
Derman olur dize su nakaratın.

SİNEM PARÇA PARÇA

Ali Kemal MUTLU

Gün olur da sen de beni ararsın
Sinem parça parça olur sevdiğim!
Beni taştan, uçan kuştan sorarsın
Sinem parça parça olur sevdiğim!

Peşine düşüp de yel oldum sana
Aktı gözyaşlarım sel oldum sana
Şimdi neyleyeyim el oldum sana
Sinem parça parça olur sevdiğim!

Hani sen gündüzü güneşle aydın
Gecesi yıldızlı bir odadaydın
Camına attığım taş mı doydun
Sinem parça parça olur sevdiğim!

Yıldızlar ki beni sana andırır
Bu bitmez sevdaya gönül yandırır
Kader beni bir çiçeğe kondurur
Sinem parça parça olur sevdiğim!

Ne senden ses gelir ne ben susarım
Elemi ni yüreğime basarım
Bir kuru çınara buynum asarım
Sinem parça parça olur sevdiğim!

GEÇERİZ

Köksal CENGİZ (Niyazkâr)

An içinde nice andan geçeriz
Canan için cism ü candan geçeriz
Her ademe belli sayı verilmiş
Ömür denen bir zamandan geçeriz.

Sırrımızı bilmeyenler anlamaz
Hüdai'yle ne ummandan geçeriz
Kul ahvali nice günah yüklenip
Nasuh bir tövbeyle, handan geçeriz.

Nefse mahkum kim suizan eylese
Baldan tatlı hüsnüzandan geçeriz
Bize bahş edilen cüz-i irade
Hırs yüzünden akl, izandan geçeriz.

İblis çoğu vesveseyle aldatır
İsyan ile din-imandan geçeriz
Bitmez şu dünyada ihtirasımız
Son nefeste arzumandan geçeriz.

İnşaallah kolaydır kabir suali
Cevap verir, imtihandan geçeriz
Ne vakit tükenir berzah âlemi
Bir "Sur" ile biz bu yandan geçeriz.

Ötede "Mahşer" in meçhul dehşeti
Takva ile zor "Mizan" dan geçeriz
Şefaate eyleye ol Şâh-ı Resul
Ana-ata, kız-kızandan geçeriz.

Rabb'im şu Kıtmir'e "kulum" de yeter
Niyazkâr'ız tüm ünvardan geçeriz.

YAVRUM

Rabiba BARIŞ

Uçsun kelebekler, açsın çiçekler
Bayrağım yerlere inmesin yavrum
Mecâlsiz dedeler taze bebekler
Barut kokusundan sinmesin yavrum.

Düşman, dişlisinin dönmesin çarkı
Girmesin yurduma uçağı, tankı
Hür ezan sesiyle çınlasın yankı
Omuza esaret binmesin yavrum.

Elinde mektubu bir gelin ağlar
Titreyen sesini tellere bağlar
Gözyaşı bir nehir sel olup çağlar
Dillerde dualar dinmesin yavrum.

Özgür dolaşalım toprağımızda
Güneş endam etsin yaprağımızda
Pınarlar çağlasın ayağımızda
İstiklâl güneşi sönmesin yavrum.

Erat nöbet tutar elinde silah
Seferde Mehmet'e yardımcı İlah
Hakk'a teslim olan bulacak felah
Canlar yansın vatan yanmasın yavrum.

Savaş dedikleri bir tür cehennem
Her soluk alışın yanımda annem
Seccade üstünde ak saçlı ninem
Umutlar acıya dönmesin yavrum.

İKİ ŞİİR

Gülzar SEMA

GÜNLERİN BİR GÜNÜ

Sən mənim ömrümə gələndən bəri
Mən sənin ömründən günündən keçdim.
Sən mənim qarşıma çıxandan bəri
Görmədin, mən sənin önündən keçdim.

Keçdim günah kimi ömründən sənin
Keçmə günahımdan, önə keçmə sən.
Mən sənin günahın olmaqdan qaçdım
Qaçma günahımdan, önə qaçma sən.

Nəyimiz vardı ki, arxada qoyaq
Ayrılıq gələndə qabağa düşdük
Biz necə bir ömrə sahib olmuşuq
Günlərin bir günü özümüz çaşdıq.

AYRILIQ BORCU

Nə yaman uzanır ayrılıq dəmi
Ayrılıq necə də uzun ömürlü
Ayrılacaq, ayrılıq ağ günə çıxsın
Bizim yanımızda üzü kömürlü.

Xəyal var, qurular qovuşmaq üçün
Xəyal var- ayrılıq xəyalı qurar.
Son görüş deyilən adından bəlli
O görüş olsa da, ürəkdən vurur.

Sən elə bilmə ki, Çin səddi çəkdin
Tək bircə hücumluq bürcün qalıbdı.
Bir daha ömrümə gəlməmək üçün
Mənə bir ayrılıq borcun qalıbdı.

HAYAT OKULU

Salih ÖZEL

Dünyaya gelince başlar eğitim
Kimi velilidir kimi de yetim
Ta kabir'e kadar olur öğretim
Mezar çukuruna dalınca biter.

Tükenir dert keder biter nizalar
Kader gez, göz ile hedef hizalar
Diplomayı en son ecel imzalar
Azrail ruhunu alınca biter.

Öğrenmenin yoktur vakti zamanı
Buna müsaittir her dem her anı
Melekül mevt gelip alınca canı
O verilen vade dolunca biter.

Gençlik, ihtiyarlık bütün çağlarda
Bazı düz ovada bazı dağlarda
Emek verip yeşerttiğin bağlarda
Can deneni o gülün solunca biter.

Evreni biter mi sandın tahsilin
Allah kelamını söylesin dilin
Toplanıp ambara dolar mahsulün
Geride sap saman kalınca biter.

TÜRKÜLERDE AHRAZ DİLE, BÜLBÜL GÜLE, ARI BALA GELİR

Dr. Halil ATILGAN

Türkülerimiz ekmek gibi su gibidir. Deniz olur dalgaları, nehir olur şahları. Bazen karlı dağ olur geçit vermez. Kır çiçekleri gibi, yaban gülü gibi arı duru ve yalındır. Zalim felek, gurbet, ayrılık, gönül onunla dile gelir. Düşündürür, güldürür, ağlatır, oynatır. Sevindirir. O, gönlün aziz dostu, duygu ve düşüncenin aynasıdır. Bizi söyler, bizi çalar, bizi anlatır. Hepsi ayrı renkte ve biçimdedirler. Halkımızın yaşama mücadelesinin dile ve tele yansımaları sağlayan bir aynadır. Onun içindir ki Anadolu insanı düğününü, kara gününü, kınasını, yakınmasını, mizahını, taşlamasını, kahramanlığını, aşkını, gurbetini, hatta sevgilisine sitemini dahi turnanın kanadında dile getirmeye çalışmış. Onlar bize, biz onlara sevdalanmışız. Geçit vermez dağları onlarla aşmış, ulaşamadığımız yerlere onlarla haber salmışız. Türkülerimiz arı misali her çiçekten bal almış, çiçekten çiçeğe konmuş, sevda bahçemizin gülleri olarak geçmişten günümüze varlığını korumuş. Onun için türküler yakılmış toprak üstüne, aşk üstüne, sevda üstüne. Her konu onlarla dile gelmiş. Kerem'in Aslı'sı, Karacaoğlan'ın yavuklusu onların sayesinde dal budak salmış. O kadar geniş bir alana yayılmış ki: Âşığın sevdası, Yörük kızının gaydası, Erciyes'in yaylası, bülbülün kanadının sarısı bile onlarla dile gelmiş.

Neleri barındırmamış ki bünyesinde: Karadeniz'in hamsisi, Sıldağı'nın dumanı, Kızılırmak, Aras ve Fırat türkülerle ününe ün katmış. Dertlilerin yoldaşı, âşıkların sırdaşı olmuş. Çobanın kavalı, obanın yaylaya göçü, tülü mayanın inleyişi, Gelin Ayşe'nin suya gidişi onlarla dile gelmiş, Toroslar'daki pınar, kayada keklığın sekişi, bir sekiye çıkıp delicesine öten turaç türkülerimizin nağmeleriyle bize ulaşmış.

Âşık, turnalarla sevdiğine haber salmış. Kırım, Kerkük, Estergon, Eğri Kalesi, Yemen, Bağdat türkülerle ününe ün katmış. Türküler derinliklerinde bizi anlatan kendimizi bulduğumuz ömür bohçasıdır. Dert bohçasıdır. Sevgi bohçasıdır. Duygular yumak yumaktır bu bohçada. Tortoptur. Herkes gönlündeki sevgiyi en içten duygularla dile getirir. Sevginin, aşkın anlatımı bir başkadır türkülerde. Kendisi bulut, sevgilisini yağmur yapar. Yağmurla bulutu da Maçka'da buluşturur. Trabzon Maçka'dan yüreğimize dolan: Divane âşık gibi / Dolaşırım yollarda dizesiyle başlayan türkünün bağlantısı:

*Al şalım mavi şalım
Dünyayı dolaşalım
Sen yağmur ol ben bulut*

Maçka'da buluşalım diyerek sevgisini, kavil yerini böyle dile getirir. Dünyayı dolaşsa da onun için en iyi buluşma yeri Maçka'dır. Senin için İstanbullarda kaldım: Arada sıra dağlar var. Pekiyi nasıl buluşacağız. Bu engelleri nasıl aşacağız. Kuş olsak bile zor. Ancak yağmuru ve bulutu Maçka'da buluşturalım. İstanbul'da iken ben bulut olup tüm engelleri aşacağım. Sen yağmur olup yere yağacaksın. Nerede buluşacağız. Maçka'da. Dünyayı dolaşsak ta illa ki Maçka...

Sevenlerin biri bulut, diğeri yağmur. Sevgi anlatımının da bir damlası. Bu nasıl bir anlatım, nasıl bir yakıştırma. Arı ve duru bir dille dizelere müthiş bir anlam yüklenmiş.

*"A benim bahtı yârim
Gönlümün tahtı yârim
Yüzünde göz izi var*

Sana kim baktı yârim " diyerek büyük bir ustalıkla, nezih bir kıskançlık sergiler. İşte bu ifade ve anlatım zenginliği, türkülerimizdeki sanatın, estetiğin nedenli yüce olduğu hükmünü çıkarır karşımıza. Halkımız türkülerinde hem ağlar, hem de güler. Dertlilere deva, çaresizlere çare olur. Oynar, oynatır, zılgıt çeker. Oynatır oynatmasına amma: Karakaş altında göz oynamasın diyerek de tembih eder. Erzurum'dan repertuvara giren:

*Güzeller bezenmiş toya giderler
Sizlere emanet yar oynamasın
Ben bilirim rica minnet ederler
Yengüllük edip tez oynamasın*

dizeleriyle başlayan türkümüzde sözler enfestir. Nezaketin tüm özellikleri sözlerle bütünleşmiştir. Ben bilirim düğüne gelenler sevdiğinin oynaması için rica minnet ederler. Elbette: Ölüye giden ağlar. Düğüne giden oynar. Onun için ben de “*Sevdiğim oynamasın*” demiyorum. Oynasın... Oynasın onamasına amma: Yengüllük edip tez oynamasın. Ağır oturaklı olsun. Naza çeksin kendisini. Tez oyuna çıkarsa hafif olduğu düşünülür. Onun için düğünde bile ağır olmalı. Oturaklı olmalı.

Ben seni sevmişim sevgili yârim

Sizlere gurbandır bu şirin canım

Demirem (demiyorum) oynamasın oynasın hanım

Karakaş altında göz oynamasın. dizeleriyle yine nefis bir anlatımı sergiler. Ben oynamasın demiyorum. Oynasın oynamasına amma... Karakaş altında göz oynamasın diyerek işini sağlama alır.

Türkülerimizdeki hoşgörü, aşk ve sevgi nakış nakış işlenmiş. Ahrazın dile gelmesi, bülbülün güle gelmesi, arının bala gelmesi onların sayesinde gerçekleşmiş. Emrah, Yunus, Pir Sultan, Seyrani, Sümmani, Karacaoğlan, Köroğlu türkülerle diyeceklerini demişler. Karacaoğlan: Türkülerle güzellerin, Daldaloğlu da padişahın fermanını yazmış. Her konu türkü bahçesinde yeşermiş, olgunlaşmış bize ulaşmış. Karadenizli hiç çekinmeden: Efkârlı günlerinde ramazanın gelmesini, kapının eşliğini, çocuğunun beşliğini, kayıkçının küreğini türkülerle anlatmış.

Zileli Sadık Doğanay’dan repertuar kayıtlarına geçen: Bağlantısı: *Mah yüzüne bir nikap çek /Ben yandım el yanmasın* dizeleriyle biten türküdeki sözler sevgi ateşiyle yanmanın, kavrulmanın nefis bir ifadesi olarak kayıtlara geçtiği gibi imansız birinin imana gelmesi de enfes bir şekilde anlatılmıştır.

Gözlerin inkâra benzer ebrular keman olur*

Yüzünü görse bir kâfir şüphesiz iman bulur

Her kaçan yüzüne baksam katlime ferman olur

Mah yüzüne bir nikap çek ben yandım el yanmasın

Dörtlüğündeki deki Yüzünü görse bir kâfir şüphesiz iman bulur dizesiyle imansızların bile imana geleceği müthiş bir ifadedir. Yüzüne bakanın tebdili şaşar. Çarpılır. Din değişir. Müslüman olur. Onun için mah yüzüne bir örtü geçir beni yaktın başkaları yanmasın.

Merhum Haydar Aslan’ın okuduğu bir Çukurova bozlağı vardır. Burcu burcu toprak kokar. Toros Dağları kokar. Yavşan kokar. Kekik kokar. Çukurova kokar. Ovanın ipil ipil eden sarı sıcaklarını serer gözler önüne. Karşı yaylaya tırmanan katar katar göçler gelir aklınıza. Sevdiğinin üstüne kol kanat germenin en açık ifadesi vardır o sözlerde. Dulda olmak, gölge olmak karışmıştır birbirine.

Salını salına gelen sevdiğim

Gel böyle salınma göz değer sana

Alların üstüne yeşil giyinme

Zalim düşmanlardan söz değer sana dizeleri ok olur saplanır yüreğinize. Anlatım sade ve yalındır. Kır çiçekleri gibidir. Uyaklar arasındaki uyum, sevgiyi, sevişmeyi hatırlatır sizlere. Hani esen yelden, uçan kuştan kiskanırım diyen dizeler sanki bu sözlere nazire yapar.

Bozlağın her dörtlüğü ayrı bir güzellik arz eder. Sözle müzik arasındaki uyum tek vücuttur. Halkın duygusu bu dörtlüklerle, haykırıyla arşı alaya ulaşır:

Salınıp gelende kimin yârisin

Böyle sallandıkça dünya malımsın

Yüceden yüceye Toros Dağısın

Sabahın güneşi tez değer sana. dizeleri konuyla ilgili söz söyleyecek olanlara pes dedirtirecek niteliktedir. Sevdiği yücelerden yüce. Toros dağları gibi. Erişilmez, ulaşılmaz. Onun için de sabahın güneşi sevdiğine tez ulaşır. Güneşin sevdiğinize tez ulaşmasını siz nasıl anlatırsınız.

Hangi kitaba hangi dizelere sığdırabilirsiniz. Sabahın güneşinin tez değmesi, sevdiğinin Toros Dağları kadar yüce olması ancak gönül dediğimiz izafi kavramla dile getirilir. İşte o da deli gönül dediğimiz kavramla müthiş bir şekilde dile getirilmiştir.

Böyle olduğu için de âşıklar türkü üstüne türkü yakmış. Bu türküler bir gün öldürür beni diyerek duygularını dile getirmiş. Türkülerin tüm özelliklerini, güzelliklerini ortaya koymaya çalışmışlar.

*“Kadrin bilmeyenler alır eline
Onun için eğri biter menevşe”
dizeleriyle değer vermeyi,*

“Canım esirgemem billahi senden

Götür sat pazara kölem var dey” söyleyişiyle de sevgiye olan sadakati dile getirirler.

Anadolu’da “Gözüm seyiriyor” tabiri yaygındır. Sağ göz seyirimesi hayra, sol gözün seyirimesi şerre yorulur. Hayra yorulan göz seyirimesi: İyi bir haberin, gurbetten birinin geleceğine, ya da yolculuğa çıkılacağına işarettir. Tabi bu halkın değerlendirmesidir. Tıpta göz seyirimesi: Dışardan bakıldığında fark edilemeyen, ancak göz kıpırtısı ile insanı rahatsız eden, gözün çevresindeki kasların titremesiyle oluşan bir rahatsızlıktır. Genelde göz kapağında, gözün alt kısmında olur. Anadolu insanı bunları bilmediği için kendine göre değerlendirir. Yârinin geleceğine yorar. O duygusunu da türkülerle dile getirir. Balıkesir yöresinden repertuvara giren:

*Ayva çiçek açmış yaz mı gelecek
Gönül bu sevdadan vaz mı geçecek*

Sağ gözüm seyiriyor yar mı gelecek dizeleriyle bizlere ulaşan türkü halkın kabul ettiği değer yargılarının en güzel ifadesi olarak bize ulaşır.

Türkülerde ayrılıkta çokça işlenen konulardandır. Seven konuşmaz. Derdini demez. Göğüs geçirir. İç geçirir. Kimseye diyemediği ayrılık derdini türkülerle söyler. Kederini dizelere döker. Merhum Nida Tüfekçi marifetiyle repertuvara giren bir Yozgat sürmelisinde.

*Sabahınan esen seher yeli mi
Benim gönlüm divane mi deli mi
Durup durup yâr göğsünü geçirir*

Yoksa bu gün ayrılığın günü mü diyerek nefis bir ifade kullanır. Ayrılık gününün geldiğini durup durup göğüs geçirerek ifade eder. Bu nasıl bir anlatımdır. Nasıl bir ifadedir. Göğüs geçirme ile ayrılık günü nasıl bütünleştirilmiştir. İç çekerek. Derin derin nefes alıp alıp vererek. Göğüs geçirerek. Hiçbir şey söylemeden:

Durup durup yâr göğsünü geçirir

Yoksa bu gün ayrılığın günü mü diyerek duygular dile ve tele dökülür.

Onun için de bu toprağın türküleri gönlümüze ferman, yüreğimize derman olmuş. Onlar bize, biz onlara sevdalanmışız. Geçit vermez dağları onlarla aşmış, ulaşamadığımız yerlere onlarla haber salmışız. Arı misali her çiçekten bal alan, çiçekten çiçeğe konan türkülerimiz bulut olmuş göğe ağmış, yağmur olmuş yere yağmış. Sevgilileri Maçka’da buluşturmuş. Sonra da: Ahrazı dile, bülbülü güle, arıyı da bala getirmiş.

Dile, güle, bala gelen türküleri bilenlere ne mutlu.

TEK TARAFLI AYRILIK

Muhammet Emin TÜRKYILMAZ

Sözlerimde burukluk; gözlerimde hafif nem
Haberin yoktur ama biz ayrıldık bir tanem.

Zaten birbirimizden ne zaman haberdardık
İki ayrı şehirde farklı yönlerde vardık.

Yine de olsun derdim, ne olacaksa olsun
Zıt kutuplar buluşup aynı noktayı bulsun!

Ama artık iş başka, her şey senin lehine
Doğru bildiğim her şey kalbimin aleyhine.

Zamanında “unut” der baştan kesip atardın
Artık gözün aydıdır, seni benden kurtardın.

“Bu iş olmaz” konulu bütün uyarıların
Şimdi ayyuka çıkmış realist yaraların.

Evet; sen haklı çıktın ve bu iş olmadı
Sevgim göz mektebinden geçer not alamadı.

Lakin artık mektep de muallim de emrimde
Sıramı sana verdim, otur benim yerimde.

Biraz da benden izle takındığım tutumu
Bu yönde kullanayım tüm kanaat notumu.

Sanma ki kâinatta sevda duygusu baki
Kalbe sıkkan oldukça o da ölür illaki.

Bazen umursamazlık bazen de yersiz gurur
Sevdayı kurşun değil, bu tür hasetler vurur.

Sende sanat var deyip yazdığım şiirleri
Maziye gömüyorum; artık oradır yeri.

Sanat anlamak için muallim olmak yetmez
Ahenk yoksa bacada şiir dumanı tütmez.

Yaz muallime hanım, yaz bunu bir kenara
Sevenin alnı ak da sevmezsin fikri kara!

Park şahit, mehtap şahit, bank şahit bu duruma
Zirveleri isterken savrulduğum uçuruma.

Hayallerim virane, düşlerim allak bullak
İflah olacak mıyım, o da büyük muallak!

Tek taraflı ahdime zor gelse de bu yorum
Tek taraflı feshedip noktayı koyuyorum.

O park, o bank, o mehtap hâlâ bende duruyor
Ve bende tüm saatler ayrılığı vuruyor.

Sözlerimde burukluk; gözlerimde hafif nem
Allah’a emanet ol, biz ayrıldık bir tanem.

ÂŞIK ŞİİRİNE MÜDAHALELER -3- ÖLMÜŞ ÂŞIKLARI DÖVÜŞTÜRMEYELİM!

Prof.Dr. Saim SAKAOĞLU

Zaman zaman söylemişimdir, yazmışımdır da... Okuduğumu, hatta ezberlediğimi hatırladığım ilk iki âşık şiiri Karaca Oğlan ve Sümmanî'ye ait birer koşma idi; daha doğrusu aitmiş. İlerleyen yıllarda bu alanda çalışmalarım yoğunlaşınca gördüm ki durum hiç de benim öğrendiğim gibi değilmiş. Meğer, Karaca Oğlan'ın şiirini bir yerlerde derleme yapılırken bir başka âşığın adına bağlayıvermişler ve böylece radyo repertuarında öbür âşığın adına çalınıp söylenir olmuş. Durumun böyle olmadığını ortaya koyuncaya kadar epey uğraşmışım.

Sümmanî'nin şiirine gelince... Onun durumu daha da karışıkmiş. Meğer bu şiir de başka bir âşığa aitmiş de Sümmanî'nin adına bağlanıvermiş. Bu durumu da bir bildirimde ortaya koymaya çalışmışım (Sakaoğlu 1987: 219-221 ve oradan Sakaoğlu 2014: 207-209). İşte bu maceralardan sonra âşık şiirlerine daima şüpheyile bakmaya çalıştım. Ancak gördüm ki bu karışmalarda sadece dikkatsizlik, cahillik, kasıt, vb. sebeplerin yanında hiç aklımıza gelmeyecek durumlar da varmış.

Önce aşağıdaki örneklere bir göz atalım. Beğendiğimiz bir fikrayı kendi bölgemizin fıkra tipine bağlamayı çokça yapmışızdır. Sadece fıkraları mı, türkülere de bu yolla sahiplenmekten geri kalmamışızdır. Ya bunların tersi için ne diyeceğiz? Sabahattin Eyüboğlu - Yaşar Kemal [Göğçeli] ikilisinin ortak imzalarıyla yayımlanan Gökyüzü Mavi Kaldı'da okuduklarımız da bizi son derece şaşırtmaktadır. Orada aynen şöyle deniliyor:

"... o bölgenin irili ufaklı gelmiş geçmiş şairlerinin en güzel şiirlerini odak noktası olmuş köklü büyük şairine malediyor. Örneğin Çukurova'da şiirleri bilinip de yaşamı üstüne hiçbir şey bilinmeyen bir Kul Halil var. Ben çocukken birçok şiirleri Torosta Andırın, Göksun köylerinde bilinirdi. Bu iyi şairin bütün şiirleri Torostan ovaya inince hemen Karacaoğlan'a malediliyordu. Biraz, belki de bir çok olumlu değişikliğe uğrayarak." (Eyüboğlu - [Göğçeli] 1978: 13-14 ve oradan Sakaoğlu 2012: 820).

"... Bir de gene 19. Yüzyılda yaşamış Çukurova'da bizim köyün yanındaki Hürüuşağı Köyünden olan bir Kul Abdurrahman vardı. Kul Abdurrahmanın şiirleri bizim yöremizde Kul Abdurrahman'ın olarak biliniyordu. Bizim yöremizden biraz uzaklaşınca, Kozana, Osmaniye'ye, Andırın'a gidince Kul Abdurrahmanın şiirleri hemen Karacaoğlanın oluyordu." (Eyüboğlu - [Göğçeli] 1978: 14 ve oradan Sakaoğlu 2012: 821).

Görüleceği üzere gariban şairlerin en güzel şiirleri onlara layık görülüyor, hemen Karaca Oğlan'ın adına bağlanıveriyor. Acaba yazımızın başında verdiğimiz iki örnekteki Karaca Oğlan ve Sümmanî şiirleri de böyle mi başkalarına bağlanmış veya başkalarından onlara mı bağlanmış? Araştırılması gereken konu budur.

Bazı araştırmacılar için şu tür bir iddia ileri sürülür: Onlar, cönklerden veya kaynak kişilerden derledikleri şiirlerin diline dokunmakta, anlaşılması zor olan kelimeleri Türkçeleriyle değiştirmektedirler. Bu tür iddialar daha çok harf inkılabının gerçekleştirildiği yıllarda yapılmıştır. Hatta bu konuda bir yazar ve araştırmamızın adı sıkça gündeme gelir. Doğrudur, kafiyeyi ve hece sayısı ile durak sistemini bozmamak kaydıyla bu tür değişikliklerin yapıldığını bu alanla ilgilenenlerin çoğu bilmektedir. Biz kişi adları verip ruhlarını üzmemek istemedik.

Bir de paylaşılamayan şiirler vardır. Acaba bir şiirin ikiden fazla âşığa bağlanarak yayımlandığı söz konusu olmuş mudur? Üç sayısının az bile olduğu şiirlerin olduğunu da hatırlatmak isteriz. İşte size dört ünlü ad

Âşık Kerem - Âşık Sefer Ali (Azerbaycan) - Karaca Oğlan - Ercişli Emrah

Pertev Naili Boratav'a göre Âşık Kerem yaşadığı şüpheli bir hikâye kahramanı âşıktır. Boratav Ercişli Emrah için de aynı görüştedir. Âşık Sefer Ali / Eli 18. yüzyılda Azerbaycan'da yaşamış olup âşıklar arasında "Üstad Âşık" olarak tanınır.

Karaca Oğlan'ı ise hepimiz biliyoruz. İŖte bu dört aŖıđın adına kaydolan bir Ŗiir, “-i yârdan ayrılanın” redifli sekizli koŖma Ergun'da (1934: 40) ve Sakaoğlu-Alptekin-ŖimŖek'te (1986: 17; 2000: 127-128) dörder dörtlük ve deđiŖik Karaca Oğlan kitaplarında (Ergun, 1963: 272-273; Karaer, 1973: 274-275; ztelli, 1978: 341-342) beŖer dörtlükten oluŖmaktadır.

*Hey ağalar nice olur
Hâli yârdan ayrılanın
Varır bir engine dŖer
Yolu yârdan ayrılanın*

*Karanfiller tutmaz imiŖ
Gl dikensiz bitmez imiŖ
İŖe güce yetmez imiŖ
Eli yârdan ayrılanın*

*Ŗahinler göge çekilir
Turnalar yere dökülür
On beŖ yaŖında bükülür
Beli yârdan ayrılanın*

***Dertli Kerem gelir derler
Gelir burda kalır derler
Söylemeden ölür derler
Dili yârdan ayrılanın*** (Ergun, 1933: 40)

*****

*Ay ağalar bele m'olur
Halı yârdan ayrılanın
Gayıdıb sarpa dŖermiŖ
Yolu yârdan ayrılanın*

*Dağdan duman tmez imiŖ
Gl tikansız bitmez imiŖ
İŖe güce getmez imiŖ
Eli yârdan ayrılanın*

*Dağlardan duman çekilir
Gedib mmâne tklr
On beŖ yaŖından bükülür
Beli yârdan ayrılanın*

***Eli [Ali] deyir alır imiŖ
Derdi cana salır imiŖ
Söylemekten galır imiŖ
Dili yârdan ayrılanın*** (Sakaoğlu-Alptekin-ŖimŖek, 1986: 17; 2000: 127-128)

*****

Erzurumlu Emrah - Karaca Oğlan

Karaca Oğlan ile Emrah kendi coğrafyalarında çok sevilen iki aŖıđımızdır. Bunun sonucu olarak Ŗiirleri de karıŖmaktadır. Ancak dillerindeki farklılık uzmanlarca kolayca ayırt edilebilmektedir. AŖađıdaki Ŗiir baŖta Köprülü (1940: 632-633 ve 1965: 760) olmak üzere çeŖitli kaynaklarda beŖer dörtlükten oluŖmaktadır. Karaca oğlan ile ilgili bütün kaynaklar ise Ŗiiri bu aŖıđımıza bağlamaktadır. Ancak Karaca Oğlan'ı da inceleyen Köprülü sadece Emrah'a bağlamaktadır. Emrah zerine alıŖan Metin Karadağ eserinde bu Ŗiire yer vermemiŖtir.

Nedense Erzurumlu Emrah ile yıldızı pek barıŖmayan Cahit ztelli ise bu konuda Ŗyle demektedir:

“Karacaoğlan'da iki dörtlük eksiktir. Emrah tarafından iki dörtlük ilâvesiyle kendine mal edilmiŖ veya Eflâton Cem'e söyleyen [kaynak kiŖi] Ağa Dayı kendiliğinden iki dörtlük katmıŖ (Birinci baskıda vardır. [Yeni baskılarda da vardır.]). Dil bakımından Emrah bu kadar sade ve güzel Ŗiir söyleyemez. Esasen Emrah'ın hiçbir semaisi yoktur. Bilinenler hep baŖkasına ait olanlardır.” (1975: 75'den Sakaoğlu 2012: 176).

ztelli bu oylumlu yazısını ertesini yıl, *Sahte Ŗhret Bir Ozan - Erzurumlu Emrah* (1976) adıyla kitap bütünlüğünde yayımlamıŖtır. Ancak burada âdeta Emrah baŖkalarının Ŗiirlerini alıp kendi mahlası ile sylyormuŖ gibi bir hava estirmek istenmektedir. Oysa durum hiç de öyle değildir. Karaca Oğlan'ın Ŗiirinin baŖkalarının adıyla derlenmesinin yanında özellikle Çukurova'da baŖka aŖıkaların Ŗiirlerinin Karaca Oğlan'a bağlandığı da unutulmamalıdır. Kısacası Emrah'ı sevenler baŖka aŖıkaların Ŗiirlerini bilerek veya bilmeyerek aŖıklarının adına bađlayıvermiŖtir.

*Gönül gurbet ile ıkma
Ya gelinir ya gelinmez
Her dilbere meyil verme
Ya sevilir ya sevilmez*

*Yğrktr bizim atımız
Yârdan atlandı zâtımız
Gurbet ilde kıymetimiz
Ya bilinir ya bilinmez*

*Bahçenizde nar ağacı
Kimi tatlı kimi acı
Gönlündeki derd ilâcı
Ya bulunur ya bulunmaz*

*Deryâlarda olur bahrî
Doldur da ver içem zehri
Sunam gurbet ilin kahrı
Ya çekilir ya çekilmez*

*Emrah der ki düştüm dile
Bülbül figan eder güle
Güzel sevmek bir sarp kal'e*

Ya alınır ya alınmaz (Köprülü, 1940: 632-633; 1965: 760)

(3/3'teki **Gönlündeki** söyleyişi öbür kaynakların tamamında **Gönüldeki** şeklindedir.)

*****

*Gel gönül gurbete gitme
Ya gelinir ya gelinmez
Her güzele meyil verme
Ya sevilir ya sevilmez*

*Şâm-ı Şerif'tir zatımız
Yörüktür bizim atımız
Gurbet elde kıymatımız
Ya bilinir ya bilinmez*

Karac'Oğlan düşse yola

*Hızır yardım etse bile
Yâr dediğin demir kale*

Ya alınır ya alınmaz (Sakaoğlu 2012: 659-659)

Örneklerden hareket ederek şunları söyleyebiliriz. Âşıklar arasında başkalarının şiirlerine sahip çıkanlar elbette vardır ve var olacaktır. Koskoca bilim adamları meslektaşlarının, hatta öğrencilerinin çalışmalarına tenezzül ettikten sonra âşıklar da da bu durum kaçınılmaz olacaktır. Bu aşırma işi önceki dönemlerin âşıklarından alınanlardan yapılabileceği gibi kendi döneminin âşıklarından da yapılabilir. Ama bu tür işleri daha çok o âşığı sevenler bilerek veya bilmeyerek yapmaktadırlar. Özellikle aynı mahlası kullanan âşıklarla ilgili çalışma yapanların bu konuda aşırı derecede dikkatli olmaları gerekmektedir. Başımıza gelenleri de unutmuyarak şöyle demek istiyoruz. Günümüzde ne yaparsak yapalım ölmüş âşıklarımızı incitip onları kara toprağın altında dövüşürmeyelim.

KAYNAKLAR

Müjgân CUNBUR (hızl.), *Karacaoğlan/ Şiirler*, Ankara 1973.

Sadettin Nüzhet [ERGUN], *Karaca Oğlan / Hayatı ve Şiirleri*, İstanbul 1933.

Sadettin Nüzhet ERGUN, *Karaca Oğlan*, İstanbul 1963.

Sabahattin EYÜBOĞLU - Yaşar Kemal [GÖĞÇELİ], *Gökyüzü Mavi Kaldı / Halk Edebiyatından Seçmeler*, İstanbul 1976.

Mustafa Necati KARAER (hızl.), *Karacaoğlan / Hayatı-Sanatı-Şiirleri*, Ankara [1973].

M. Fuat KÖPRÜLÜ, *Karaca Oğlan / XVII. Yüzyıl Sazsairi*, İstanbul, 1940.

Fuat KÖPRÜLÜ, *Türk Saz Şairleri / XIX. Asır Sazşâirleri- Erzurumlu Emrah-Âşık Dertli*, Ankara 1965.

Cahit ÖZTELLİ, “*Erzurumlu Emrah'a Mal Edilen Şiirler*”, *Folklor Araştırmaları Kurumu Yıllığı* 1975, Ankara 1975, 44-80.

Cahit ÖZTELLİ, *Sahte Şöhret Bir Ozan / Erzurumlu Emrah*, Ankara 1976.

Cahit ÖZTELLİ, *Karaca Oğlan / Bütün Şiirleri*, İstanbul 1978.

Saim SAKAOĞLU-Ali Berat ALPTEKİN-Esma ŞİMŞEK, *Azerbaycan Âşıkları ve El Şairleri*, İstanbul 1985.

Saim SAKAOĞLU, “*Cönklerin Kültür Tarihimizdeki Yeri*”. *Fırat Havzası Yazma Eserler Sempozyumu*, 5 - 6 Mayıs 1986 Elazığ, Ankara 1987, 219-226.

Saim SAKAOĞLU-Ali Berat ALPTEKİN-Esma ŞİMŞEK, *Azerbaycan Âşıkları ve Halk Şairleri Antolojisi I* (16-18. Yüzyıllar), Ankara 2000.

Saim SAKAOĞLU, *Âşık Edebiyatı Araştırmaları*, Konya 2014, 207-211.

SUNA'YI TARİF

A.Muhlis ÖZHECE

İçgüdüsel bir yorumdur Suna
Gerçeğin gerisi, düşün önüdür
Sevdadan başka bir durumdur Suna
Suna gayelerin başka yönüdür.

Suna boyutların küçülmesidir
Maddenin manaya açılmasıdır
Yaşamsal bir zehrin içilmesidir
Delinin ayıdır, günüdür Suna.

Suna iki başlı bir ifadedir
Suna yalnızlığın öldüğü sedir
Suna karışıktır, Suna sadedir
Sarhoş bir heykelin canıdır Suna.

Suna sarı saçlı bir çağrışımdır
Suna zerrelerim, Suna dışımdır
Anlamak ve bilmek benim işimdir
Sormayın; nerededir, hanidir Suna?

Suna varlığımdır, Suna özümdür
Suna bilmededir, Suna çözümdür
Sade benim değil, Suna bizimdir
Başlayan her şeyin sonudur Suna.

Suna saçlarımın ak olmasıdır
Suna milyonların tek olmasıdır
Suretin asılda yok olmasıdır
Söylenen her sözden yenidir Suna.

MANİLER

Cevat AKKANAT

Has köpeksin Eleni
Al eline geleni
Evcil mevcil demeden
Bağla keyfe geleni

Bursa, 20 Mart 2017

Bu bir manidir yani
Deme sakın ne hani
Tav olma aman aman
Al git derler ananı

Bursa, 20 Mart 2017

Gök kuşağı mor imiş
Mor yanı da çürümüş
Korku düştü içime
Devlet dersi zor imiş

Bursa, 21 Mart 2017

KALABALIKLAR

Yaşar ÖZDEN

Dokunmayın bana yalnız kalayım
İçimi çürüttü kalabalıklar.
Karanlığa ışık olayım dedim
Mum gibi eritti kalabalıklar.

Bir yanım yıkıldı ören olmadı
Bir yanım çürüdü gören olmadı
Çınardım yudum su veren olmadı
Kökümü kurttu kalabalıklar.

Şaşırdım dünyaya geldim geleli
Kimi deli dedi kimisi veli
Altmış yıllık uzun engelli yolu
Ayaksız yürüttü kalabalıklar.

Yaşar Özden bozamadım oyunu
Hiçbir eğri düzeltmedi huyunu
Yara kavuştuğum düğün gününü
Mateme bürüttü kalabalıklar.

YALNIZLIK

Sabahattin KARADAŞ

Dostum Yaşar ÖZDEN'e

Bırakmayın yalnız hiç beni benle
Çürütür içimi yalnızlık benim.
Dostlarım devadır yaralı gönle
Eritir gücümü yalnızlık benim.

Kalp sarayım yıkık ören olmadı
Ben bende mahkûmum gören olmadı
Ciğer büryan suyum veren olmadı
Kurutur kökümü yalnızlık benim.

Garip kaldım kendim bildim bileli
Çıktığım yol engebeli hileli
Ektim biçtim harman ettim çileli
Büyütür yükümü yalnızlık benim.

Gün görmedim otuz yıldır eşimden
Helâl lokma yedirdim her işimden
Kıymet bilmez evlatların peşinden
Sürütür öykümü yalnızlık benim.

*Hakkakul'*um yenik düştüm hatama
Benim gibi gece gündüz yatama
Dönüştürdü düğünümü mateme
Bürütür türkümü yalnızlık benim.

dOKUNAN ŞİİRLER-3-

Tayyib ATMACA

Bir erkeğin ilk defa baba, bir kadının ilk defa anne heyecanı, doğumdan sonra yerine nasıl sevince bırakırsa bir şairin/şairenin de ilk kitabı ilk çocuğu gibidir. Çocuk doğana kadar anne ve babanın ne sıkıntılar yaşadığını yaşayanlar bilir. Ama çocuk doğup kucağa gelmeye, sevmeye başladığında kimisi babasına, kimisi annesine, kimise de kan bağı bulunan bir akrabasına benzetir. Her ne kadar da çocuğun asıl zahmetini çeken anne ve babası olsa da “eşeğin kuyruğunu kesme, kimi uzun der, kimi kısa der” meseli gibi ilk kitabınız, ilk gözağrınız için elbette birileri birşeyler söyleyecekcektir.

Çocuğunuzun/kitabınızın ilerleyen zamanlarda nasıl bir çocuk/nasıl bir eser olacağını da zaman gösterecektir.

Ecir Demirkıran, 1957 Siirt/Kurtalan doğumlu bir şair. *Vurgun Yareğim* ilk gözağrısı 2016 yılında okur ile buluştu.

Bir şiir kitabının kapağı bir mektubun zarfı gibidir. Cep kitabından biraz daha büyük ciltli bir kitabın kapağını aralayarak okumaya başlıyorum:

*Yokluğunda bana uyu diyorsun
Seni yıldızlar mı çalıyor anne
Sabaha kalmadan hep gidiyorsun
Gündüzler aydınlık sevemem anne (s.31)*

*Yakalandım dün gece bir gönül hırsızına
Bir utangaç haldeydi soramadım kendine
Şöyle bakınca yerden yansıyorken yüzüne
Gamdan ötü hüznünü diyemedim kendine... (s.38)*

*Babasız yaşanır, yârsız yaşanır
Sensiz yaşanmaz ki nerdesin anne
Bir ömür geçse de hasretin kalır
bu beden hep yarım, sen yoksun anne. (s.83)*

Ahmet Yılmaz 1968 Malatya doğumlu. Osmaniye’de ikamet etmekte. Orada yaşadığım yıllarda şiire ilgi duyduğunu biliyordum ama gizliden gizliye şiirler yazdığını bilmiyordum. *Gönül Sürgünü* isimli şiir kitabıyla okur karşısına çıkan şairler arasına katıldı. Şiirlerinin tamamı hece ölçüsü ile yazılmış. Hecenin kendi kalıpları içerisinde yazdığı şiirlerde gayet başarılı diyebiliriz.

*Kimi zaman hayal bazen güş gibi
Titredim elinde yavru kuş gibi
Yanarım aşkına kor eteş gibi
Kölümde, odumda, mözümde yar var (s.117)*

*Nicedir bekledim gelirsin diye
Ayları yıllara eklerim yoksun
Çektiğim özlemi bilirsin diye
Umuda sarılıp beklerim yoksun (s.103)*

Anne ve babanın duaları insanın üzerinde gizli bir şemsiye gibidir. Yaz sıcaklarında yakmaz, yağmurlu havalarda ıslatmaz. Annemiz ve babamız hayattayken pek bunun farkına varmayız ama onlar dünyalarını değiştirdiklerinde üzerindeki şemsiyenin bir rüzgara kapılıp uçtuğunu hissedersiniz. Yaz sıcaklarında yanmaya yağmurlu havalarda ıslanmaya başlarsınız.

Baba biraz da tespihin imamesi gibidir, o dünyadan ayrıldığı zaman tespihin diğer taneleri olan çocuklar dağılmaya başlarlar. İşte *Ahmet Yılmaz* da bir şiirinde tam da bu mevzu üzerinden yarası olanların yarasını kanatmaya çalışıyor.

*Daima ederken derde haldaşlık
Muhabbet tükendi bitti yoldaşlık
Yokluğunda çabuk bitti gardaşlık
Herkes bildiğini okuyor baba. (s.35)*

Kahramanmaraş için “*şiiirin ve edebiyat şehri*” derler. Her ne kadar da Cahit Zarifoğlu'nun *Yedi Güzel Adam* şiirinden hareketle (söz konusu bu *Yedi Güzel Adam*'larla ilgili çekilen dizi vesilesiyle) Kahramanmaraş bu ünvanla anılmaya başladı.

Kahramanmaraş şiirini besleyen asıl damar, tümüne Elbistan ovası diyebileceğimiz, Göksun, Afşin ve Elbistan'dır. Her ailede bir şair çıkmazsa en azından her kabileden mutlaka bir şair çıkar. Bu biraz da bir geleneğin devamı gibi. İşte o şairlerden birisi de **Talan Oldu Hayaller** şiir kitabıyla *Mahir Başpınar*'dır. Bu coğrafyanın şairleri (istisnalar hariç) şiir yazmak için belli bir eğitim almadıkları, şiir üzerine kafa yormadıkları gibi halk şiirini neredeyse kusursuz kullanmaları bakımından ilginçtir. Rüştünü henüz ispatlayamayan şair adayları bile halk şiirinin kurallarına riayet ederek şiir yazarlar.

Mahir Başpınar şiirlerini ağırlıklı olarak hecenin 11'li ölçüsüyle yazmış ama kitabın içinde 8'li ve 14'lü hece ile yazdığı şiirlere de var. Bu coğrafyada şiire erken yaşlarda başlayıp kırk-elli yaşında ancak kitaplarını yayımlayabiliyorlar.

Kitapta dikkatimizi çeken bir husus oldu. Kitabın girişinde on kişi kitap hakkında (güya kitabı taltif edecek) yazı yazmış. Bu tür yazılar kitaba ne tür katkı sağlar doğrusu bilemiyorum. Şairi ve başkaları için gerekli gibi görünebilir ama, ben şiir okuyucusunun kitapla ilgili yazılan yazıları okuyarak şiirin kapısını aralamasını doğru bulmuyorum. Çünkü kitap ile ilgili yazı yazarlar şairin şiiri ile ilgili daha önce bir okuma yapmadan şairle ilgili çoğu zaman afaki sözler sarf etmek zorunda kalıyorlar.

Neyse zarfı sağa sola çevirip tekrar tekrar üzerini okumaya gerek yok. Biz şiire gelelim.

*Uykumda gözlerin gözüme değdi
Gördüğüm rüyayı yor da öyle git
Sırtıma yüklenen koskoca dağdı
Ne olur halimi sor da öyle git. (s.32)*

Şiiri sözün sıkıştırılmış hali olarak düşünürsek şair söyleyeceğini ilk dizede söylemiş, diğer dizeler ise ilk dizedeki derinliğin yerini doldurma dizeler almış.

Aynı handikabı bir başka şiirinde daha görüyoruz.

*Sevmiyorum karanlığı geceyi
Çabuk yetiş ışığım ol ölmeden
Aşk denilen o sihirli heceyi
Fısıldayıp aşığım ol ölmeden (s.29)*

Başpınar'ın şiirleri kendi içinde ve mahalli kalıplar içerisinde kendine özgü bir yere sahip. Şair, şu konuda da bir şiir yazayım, şunu da taltif edecek bir şiir yazayım diyerek şiir yazarsa o şiir hem ısmarla- ma bir şiir olur hem de şair yazdığı şiire duygusunu katamaz. Şiir, geldiği zaman önceden haberli misafir gibi gelmemeli.

Başpınar, halk şiir geleneğini iyi biliyor hatta aşıklık geleneği içerisinde sayılan “Dedim-Dedi” türünden yazdığı bir şiiri de buraya almayı uygun bulduk:

Dedim: *Karanlık gecede dolunay mısın?
Huri misin melek misin sen nesisin?
Sığınıp kaldığım durgun koy musun?
Huri misin melek misin sen nesisin?*

Dedi: *Ay olsam da karınlıktır bir yüzüm
Ben laleyim, menekşeyim sümbülüm.
Güneşe dönüktür diğer bir yüzüm
Ben laleyim, menekşeyim sümbülüm. (s.65)*

Şairler biraz da yaşadıkları coğrafyada daha önce kendilerine öncü olmuş âşık/şairlerin izinden giderek kendi âşık/şair şahsiyetlerini oluştururlar. **Taner Karataş** namı değer *Ozan Mizani* de Kars âşıklık geleneğini iyi bilen bir (saz çalıp çalmadığını bilmiyorum) şair. *Karataş*'da ellisini geçen bir şair. *Saati Sevgiye Kurdum* isimli ilk şiir kitabı ile okur karşısına çıkıyor. “*Taner Karataş; Âşık Şenlik, Dede Kasım, Posoflu Müdami, Murat Çobanoğlu, Şeref Taşlıova gibi ozanların yetiştiği, Sümmani ve Âşık Elesker gibi halk ozanlarının da etkisinde olduğu Azerbaycan, Kars ve Doğu Anadolu sahasında yetişen değerli bir çağdaş ozandır.*” (s.14)

Okumaya başladığım güzel şiirlerin altını mutlaka çizeriz. Çünkü çizdiğimiz yerde bize dokunan yüreğimizi yakan ya da gönendiren kelimeler vardır. İşte Mizani'nin çizik yiyen iki dizesi:

*Hoca çok maya çaldı bulamadı yoğurdu
Mülteci botla battı deniz çocuk doğurdu (s.85)
Aynı şiirin devamı bir başka iki dizede de şair yüreğimizi kanatmaya devam ediyor.
Deniz kabul etmedi dalga attı kenara
İnsanlık suspus oldu suda balık bağırdı (s.85)*

Tecnis âşıklık geleneğinde ustalık gerektiren bir şiir dalıdır. Azerbaycan Âşıklarının söylediği bu şiir dalı, şairin Karslı olması münasebeti ve âşıklık geleneğini iyi bildiğinden bir de Cıgalı Tecnis dememiş. Âşıklar tecnisi ya usta malı olarak söylerler ya da irticalen o anda söyleyecekleri gibi bir âşıkla atışarak da söyleyebilirler. Mizani'nin düşünerek söylediği tecnisi okuyalım:

*Ozanlığın değerini bilmeyen
Sanat harikası derler bu dala
Ben aşağım bu dala
Bu bahçeye bu dala
Emeksiz meyve vermez
Al çapayı budala
Usta çırak ilişkisi olmayan
Senin gibi abes bakar bu dala (s.60)*

Şair güzel bir tecnis örneği sunmuş ama, yazdıktan sonra şiir demini almadan okura sunmuş. Tarla çapa ile çapalanır meyve ise ya testereyle ya da bıçakla budanır. Ayrıca şair bir başka manaya gelecek bir başka budala kelimesini unutmuş olmalı.

Ozan Mizani'nin okumuş olduğumuz bir diğer kitabı da *Deryadan Damlaya*, bakalım hangi damladan deryaya götürecektir altı çizili şiirlerle karşılaşacağız. Şairin duyguları daha çok kendi coğrafyasında beslenir. Âşık Şenlik de Kars ve yöresinin âşıklarını etkilediği gibi şairleri de etkilemiştir.

*Keşke düşmeseydi Revan'a yolu
Zalimler kastine sundular dolu
Erkenden kırıldı budağı dalı
Hekim saramadı yaranı Şenlik. (s.65)*

Şair burada Âşık Şenlik'in Erivan'da bir toya davet edilir ve orada zehirlenerek öldürüldüğüne göndermede bulunuyor.

*Ömrün hep kışla geçer yaza hasret kalırsın
Bir edeya cilveye naza hasret kalırsın
Yolların yokuş olur düze hasret kalırsın
Kervan vuslata çatmaz duygu yoksa içinde (s.71)*

*Mizani gündüz güneş gece aya çekildim
Ok vurdular sineme her gün yaza çekildim
Çektim el ayağımı inzivaya çekildim
Sevda denen bu yola çıkarsam kör olayım (s.110)*

Ey Mizani mizan kurulana kadar aşk var olacak. Fuzuli ustamızın şöyle dediğini unuttun mu?

Aşk imiş her ne var âlemde. İlm bir kıyl ü kâl imiş ancak.

BERGÜZÂR

Ahmet URFALI

Sönüyor ruhumda yaktığın ocak
Gözlerin doluyor ellerin sıcak
Sen böyle gitmezdin yola bakarak
Alnımdaki busen yâdigar olsun.

Dokuz dağın çiçeğisin gülünce
Hayat sensin anlamını bilince
Derinden ah çekip şevke gelince
O hülyalı ömrün nev-bahar olsun.

Öyle ince öyle masum bakışın
Yüreğime ılgıt ılgıt akışın
Sevgimizi işlediğin nakışın
Ezelden ebede payidar olsun.

Mecnun olan vazgeçer mi Leylâ'dan
Bıkılmaz güzelim tatlı beladan
Coşkun gönül usanır mı sevdadan
Çekilen çileler âh ü zâr olsun.

Endamında bir çözülmez büyü var
Güzellikler senin kaldığın diyar
Şu kurak vadiler çorak sahralar
Ayağın değince lâlezâr olsun.

Selamın içine sitem yükleyen
Özlemin üstüne sabır ekleyen
Gittiğin yollardan seni bekleyen
İssiz dağ başında bir mezar olsun.

Aşkın olmaz bedel ile pahası
Bitsin keder dinsin gönüller yarası
Sevenlere kalsın büyük mirası
Bu tertemiz sevgi iftihar olsun.

Güneşli sabahlar övgüler senin
Ben sana güvendim sen benden emin
Pınarın başında edilen yemin
Sözünden dönene intizar olsun.

Gönüller efkarlı yürekler yaşlı
Saadette bitmez sevdanın faslı
Vuslata ermedi o güzel Aslı
Bundan sonra aşka itibar olsun

Sensizlik kalbimde derin bir ırmak
Hasretin içimde asırlık tutsak
Veriyorum işte canımı adak
Bari bir tel saçın bergüzâr olsun.